

Zapomogę oblicza się według taksy szpitalnej tej klasy, która danej osobie przysługuje w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia. Za podstawę obliczenia służy taksa szpitala w siedzibie urzędu wojewódzkiego tego województwa, do którego funkcjonariusz udaje się na kurację.

Wypłata zapomogi następuje z reguły po powrocie chorego z uzdrowiska na podstawie zaświadczenia lekarza umówionego dla danego uzdrowiska, lub lekarza kolejowego, o odbytej kuracji, z oznaczeniem dnia jej rozpoczęcia i ukończenia.

W wypadkach niezbędnej konieczności może Minister Kolei na wniosek urzędu, któremu dany funkcjonariusz podlega, udzielić zaliczki nie przekraczającej 75% przyznanej zapomogi, z tem, że funkcjonariusz winien po odbytej kuracji udowodnić przeprowadzoną kurację w sposób przepisany w poprzednim ustępie.

§ 13. Koszty przewiezienia obłożnie chorego do lekarza lub szpitala pokrywa Skarb Państwa, w wysokości taks ustalonych dla dorożek, względnie podwód.

Postanowienie powyższe nie ma zastosowania do emerytów.

§ 14. Opłaty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie mają zastosowania, gdy pomoc lekarska następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku doznanego w czasie pełnienia służby. W takim wypadku można również przedłużyć czas leczenia w szpitalu określony w § 9 aż do zupełnego ukończenia leczenia.

§ 15. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwanie do chorego było nieuzasadnione, dany funkcjonariusz obowiązany będzie zapłacić honorarium lekarza w wysokości przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też i inne koszty z wizytą lekarską połączone.

§ 16. Zorganizowanie pomocy lekarskiej według zasad ustalonych w niniejszym rozporządzeniu przeprowadzi Minister Kolei.

Odnosne zarządzenia organizacyjne wyda Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Pomoc lekarska unormowana niniejszym rozporządzeniem przysługuje osobom wymienionym w § 1 również w wypadku, gdy pełnią służbę, względnie mieszkają na obszarze W. M. Gdańska.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy dotyczące pomocy lekarskiej dla osób objętych niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyszka*

948.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dn. 26 listopada 1924 r.

o utworzeniu w powiecie husiatyńskim samostnej gminy administracyjnej pod nazwą „Witosówka“.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dn. 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rowiązania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Ze związku gminnego gminy Mszaniec wylacza się przysiółek (kolonję-osadę) „Witosówkę“, powstałą z rozparcelowanego dawnego obszaru dworskiego Mszaniec i dołącza się do niego część rozparcelowanego b. obszaru dworskiego Howilów-Wielki, składającą się z następujących parcel gruntowych, należących do gminy katastralnej Howilów Wielki: 1915/2, 1915/10, 1222/1, 1222/2, 1224/1, 1224/4, 1224/17, 1224/2, 1224/5, 1498/1, 1498/2, 1224/3, 1224/6, 1221/20, 1221/18 i 1221/19.

Z przysiółka „Witosówki“ oraz podanych wyżej parcel gruntowych gminy katastralnej Howilów-Wielki tworzy się samodzielną gminę wiejską Witosówkę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

949.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 listopada 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie oznaczenia najwyższych norm podatku od lokali na rok 1925.

Na podstawie ustępu 2 art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Stopa podatku od lokali w gminach miejskich na rok 1925 winna być ustalona w stosunku do komornego, względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. i nie może przekroczyć dla gmin: m. st. Warszawy, Bydgoszczy, Krakowa, Lwowa, Łodzi, Poznania i Wilna 60%, dla wszystkich zaś pozostałych gmin miejskich 4 1/2% pomienionego komornego, względnie wartości czynszowej, przerachowanej na złote według relacji, zamieszczonej w ustępie 4 art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. № 39, poz. 406).

Stopa podatku od lokali w gminach wiejskich poza obszarem b. zaboru rosyjskiego nie może przekroczyć 50% faktycznego obecnego komornego, względnie wartości czynszowej z tem zastrzeżeniem, że

wartość czynszowa w gminach wiejskich nie może przenosić komornego, płaconego za podobne lokale w najbliższej gminie miejskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

950.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 30 listopada 1924 r.

o rozwiązaniu gmin wiejskich: Żeromin i Górki, utworzeniu gminy wiejskiej Kruszków oraz zmianie granic gmin wiejskich: Brójce i Czarnocin w powiecie łódzkim.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Wsie: Dalków i Kotliny, folw. Kotliny, osadę młynarską Kotliny, wieś Kotlinki, osady młynarskie: Kozicę i Karpin, wsie: Karpin, Kurowice-Bankowe, Kurowice Kościelne i Kurowice Rządowe włącza się z gminy wiejskiej Czarnocin pow. łódzkiego i włącza do gminy wiejskiej Brójce tegoż powiatu.

Siedzibę urzędu gminnego gminy Brójce znajdującą się we wsi Wola-Rakowa przenosi się do wsi Brójce-Szlacheckie.

§ 2. Wieś Szynczyce, kolonję Ostrówek, wieś Budy-Szynczyckie, folwark Szynczyce, kolonję: Krzyżówkę i Ochotę, wieś Rzepki, folwarki: Rzepki I i Rzepki II, wsie: Rzepki-Włościańskie i Rzepki-LESisko włącza się z gminy wiejskiej Żeromin powiatu łódzkiego i włącza do gminy wiejskiej Czarnocin tegoż powiatu.

§ 3. Gminy wiejskie: Górki i Żeromin w powiecie łódzkim rozwiązuje się.

§ 4. Tworzy się gminę wiejską Kruszków z siedzibą urzędu gminnego we wsi Kruszków. Do gminy wiejskiej Kruszków będą należały miejscowości, dotychczas położone na terytorjum gmin: Górki i Żeromin, z wyjątkiem miejscowości, które w § 2 niniejszego rozporządzenia przyłączone zostają do gminy wiejskiej Czarnocin.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

951.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych

z dnia 25 listopada 1924 r.

o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy § 23 rozporządzenia z dn. 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 587) otrzymuje brzmienie następujące: „Tytułem zwrotu kosztów zbadania typu lub poszczególnego pojazdu i wydania znaków rejestracyjnych—winien interesowany uiścić opłatę według następujących norm:

Rodzaj pojazdu	Opłata za każde 100 kg. wagi w stanie gotowym do drogi (bez ładunku)
Samochody osobowe	16 złotych
Motocykle	8 „
Samochody ciężarowe i traktory	2 złote”

§ 2. Ustęp trzeci tegoż § 23 otrzymuje brzmienie następujące: „Osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się fabrykacją, naprawą, względnie sprzedażą pojazdów mechanicznych, uiszczają za nietrwający dłużej niż 30 dni przydział jednej pary numerów próbnych (§ 20) do jednego pojazdu, opłatę ryczałtową w wysokości 40 złotych.

W razie przydziału na dłuższy przeciąg czasu należy uiszczać taką samą kwotę co miesiąc”.

§ 3. Punkt e) ustępu drugiego § 25 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „e) dowód wpłacenia do kasy skarbowej kwoty 20 złotych na koszty egzaminacyjne”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dn. 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 112 poz. 904).

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*
Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*